

der i Medfør af samme Lovs § 22 indrømmes overfor Statsembedsmændenes ved Lov paabudne Forsikringer, alt for saa vidt og saa længe den vedkommende Forsikring ifølge derom stet Notering i Anstaltens Bøger tjener til Opfyldelse af Lærerens Enkeforsørgelsespligt efter Loven af 8de Marts 1856.

§ 4.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet fører Tilsyn med, at den nysnævnte Enkeforsørgelsespligt opfyldes i det Lovbefalede Omfang, og at de dertil regnede Forsikringer benyttes efter deres Djemed. Samme Ministerium træffer derhos de nærmere Foranstaltninger til Betryggelse for, at Præmierne rettidig indbetales til Anstalten. Det kan paalægges Skolefondenes Regnskabsførere forinden hver Maanedes Begyndelse af Skolefonden forstudsvis at indbetale til Anstalten de i Maanedens Løb forfaldende Præmier for Skolelærere i Skoleraadskredsen. Statskassen indestaar Anstalten for Betalingen mod Regres til Skolefonden.

§ 5.

Der tillægges Lærere ved det kommunale Skolevæsen udenfor Kjøbenhavn, som have berigtiget deres Enkeforsørgelsespligt ved Tegning af en Overlevelsesrente i Skolefonden, saa vel som Enke efter saadanne Lærere en Godtgørelse af Skolefonden af samme Størrelse som den Bonus, der vilde tilkomme de paagældende efter Loven af 15de Marts 1889, saafremt Overlevelsesrenten havde været tegnet i Livsforsikrings- og Forsørgelses-Anstalten af 1871 imod Erlæggelse af tarifmæssig Præmie.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det for Rigsdagen i afvigte Samling fremsatte Forslag til Lov om Tillæg til Loven af 15de Marts 1889 om en Bonusudbetaling til Interessenter i Livsforsikrings- og Forsørgelses-Anstalten af 1871 m. m. (Rigsdags Tidende for 1889—90, Tillæg A, Sp. 1643 o. f. og Sp. 3163) blev vel vedtaget af Folketinget ved 2den Behandling — Forslaget naaede ikke at komme videre i Rigsdagen — men med den af Udvalget foreslaaede Ændring, at Skolefondenes Udgifter ved den i Forslaget omhandlede Bonusudbetaling til Lærere og Lærerenker skulde refunderes dem af Statskassen, da der formentlig ingen Grund var til at tvinge de stærkt bebyrdede Skolefonds, som man i Forvejen har stillet ugunstigt ved at paalægge dem Forsikringen af de svagelige Lærere, til ogsaa at afholde denne hyderligere Udgift.

Medens nu vel Ministeriet fremdeles maa fastholde, at det er en naturlig Konse-

kvens af den paagældende Bestemmelse i Loven af 8de Marts 1856 § 21, at Udgiften afholdes af Skolefondene, maa man paa den anden Side erkende, at der bør tages saa meget Hensyn som muligt til disses mindre gode økonomiske Stilling, og at de navnlig efterhaanden bør befries for de ikke ringe Udgifter ved en Virksomhed, der ligger temmelig fjernt fra deres øvrige Opgaver. Man har derfor ment i Lovforslaget at burde optage Bestemmelse om, at Skolelærerne fremtidig skulle berigtige deres Enkeforsørgelsespligt i Livsforsikrings- og Forsørgelses-Anstalten af 1871 under de samme Vilkaar som Statens pensionsberettigede Embedsmænd.

Naar det i § 1 er foreslaaet, at de nye Vilkaar for Tegningen kun skulle gælde de Lærere, som ansættes efter et vist Tidspunkt, og de Forsikringsforhøjelser, som alt nu ansatte Lærere efter samme Tid blive pligtige at iværksætte, er der herved set